

บทที่ 1

บทนำ

1.ความเป็นมาและความสำคัญ

อุตสาหกรรมเซรามิกเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทย จากโครงสร้างของอุตสาหกรรมเซรามิกในประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มผู้ผลิต 4 กลุ่มใหญ่ๆ คือ 1) กลุ่มเหมืองแร่ ดิน ททราย และเฟลด์สปาร์ 2) กลุ่มผู้ผลิต/ นำเข้าวัตถุดิบผสมเสร็จ 3) กลุ่มผู้ผลิต/ นำเข้าปูนปลาสเตอร์ ออกไซด์และสารเคมี และ 4) กลุ่มผู้ผลิต/ นำเข้าเครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องมือวิเคราะห์

มูลค่าการนำเข้าโดยประมาณของกลุ่มผู้ผลิตทั้ง 4 กลุ่มในปี 2545 คือ กลุ่มวัตถุดิบ 850 ล้านบาท กลุ่มปูนปลาสเตอร์ ออกไซด์และสารเคมี 5,730 ล้านบาท กลุ่มเครื่องจักร 2,000 ล้านบาท และผลิตภัณฑ์เซรามิกสำเร็จรูป 5,000 ล้านบาท โดยผลิตภัณฑ์เซรามิกที่ผลิตได้สามารถจำแนกประเภทออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เครื่องสุขภัณฑ์ ของข้าวสวยและเครื่องประดับ กระเบื้องเซรามิก และลูกถ้วยไฟฟ้า/วัสดุทนไฟ

อุตสาหกรรมเซรามิกที่ทำการผลิตเพื่อการส่งออกและจำหน่ายในประเทศ มีมูลค่าการส่งออก 15,000 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 45.5 และมีมูลค่าการจำหน่ายในประเทศ 18,000 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 55.5 ของกลุ่มอุตสาหกรรมเซรามิกที่ทำการส่งออกและจำหน่ายในประเทศ ส่วนอุตสาหกรรมเซรามิกที่ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ มีมูลค่าการจำหน่ายในประเทศทั้งสิ้นโดยประมาณ 10,000 ล้านบาท หรือคิดเป็น 100 %

จากข้อมูลในช่วงปี พ.ศ. 2543-2548 ดังภาพที่ 1.1-1.2 แสดงถึงมูลค่าการส่งออกและนำเข้าผลิตภัณฑ์เซรามิกของกลุ่มอุตสาหกรรมเซรามิก ซึ่งชี้ให้เห็นว่ามูลค่าการส่งออกของไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และในช่วงปี พ.ศ. 2544-2546 ดังตารางที่ 1.1 นั้น ได้แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมเซรามิกไทยมีกำลังการผลิต การจ้างงาน และมูลค่าการส่งออกของผลิตภัณฑ์เซรามิกทั้ง 5 ประเภท มีแนวโน้มสูงขึ้น เป็นไปได้ว่าความต้องการกำลังการผลิตในอนาคตมีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งจะเป็นผลให้เกิดความต้องการจ้างงานเพิ่มมากขึ้นด้วย เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นผลิตภัณฑ์เซรามิกแต่ละประเภทในแต่ละปีมีแนวโน้มการส่งออกที่เพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 1.1 แสดงกำลังการผลิต การจ้างงาน และมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรม

เซรามิกไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2544-2546 (หน่วย: ล้านบาท)

ประเภทผลิตภัณฑ์	กำลังการผลิต (รวม)	จำนวน การจ้างงาน (คน)	พ.ศ. 2544	พ.ศ. 2545	พ.ศ. 2546
1. เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร	250 ล้านชิ้น	20,000	6,446	7,225	7,863
2. เครื่องสุขภัณฑ์	13.5 ล้านชิ้น	8,000	3,647	3,277	4,197
3. ของชำร่วยและเครื่องประดับ	150,000 ตัน/ปี	35,000	1,275	1,495	1,487
4. กระเบื้องเซรามิก	170 ล้าน ตร.ม.	10,000	2,340	2,990	2,902
5. ลูกถ้วยไฟฟ้า	10,000 ตัน/ปี	2,000	492	505	782
รวม		75,000	14,200	15,542	17,231

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

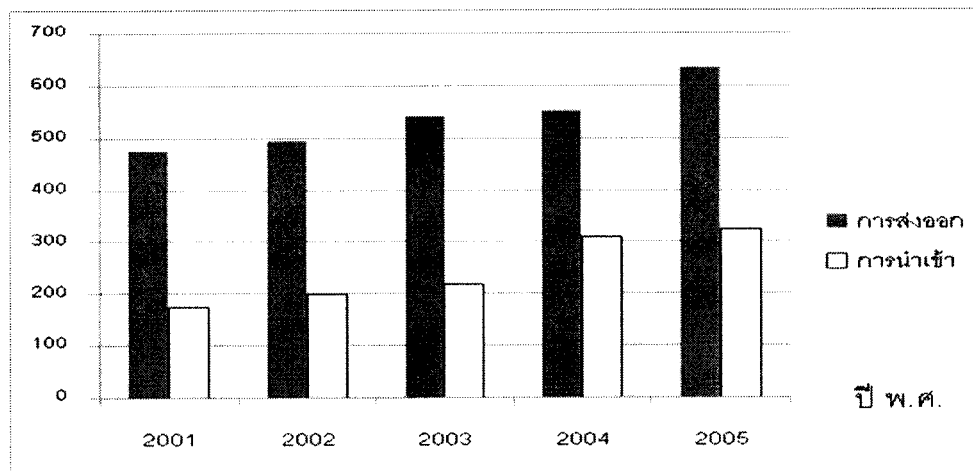
อุตสาหกรรมเซรามิกไทยยังมีบทบาทในตลาดโลกซึ่งสร้างรายได้ให้กับประเทศ ทั้งการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์เซรามิก แม้ไม่ได้เป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้สูงสุดหรือเป็นอุตสาหกรรมชั้นนำของประเทศ ดังแสดงข้อมูลในตารางที่ 1.2 และภาพที่ 1.1-1.2

ตารางที่ 1.2 แสดงปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์เซรามิกของไทยในตลาดโลก ในปี พ.ศ. 2546

ตลาด (ปี พ.ศ. 2546)	มูลค่าผลิตภัณฑ์ใน ตลาดโลก (ล้านบาท)	มูลค่าการส่งออก ของไทย (ล้านบาท)	ส่วนแบ่งตลาด (%)
1. สหภาพยุโรป	309,955	6,232	2.01
2. สหรัฐอเมริกา	152,845	5,298	3.47
3. ญี่ปุ่น	17,738	1,467	8.27

ที่มา : World Trade Atlas, 2003 และกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ 2546

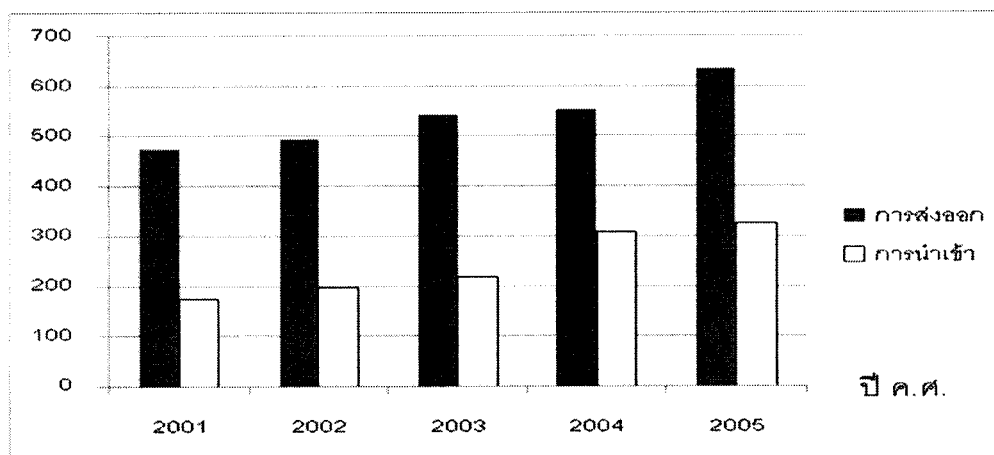
ล้านบาท

ภาพที่ 1.1 มูลค่าการส่งออกและนำเข้าของกลุ่มอุตสาหกรรมเซรามิก
ในช่วงปี พ.ศ. 2543-2547

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์ (2548)

ล้าน USD

ภาพที่ 1.2 มูลค่าการส่งออกและนำเข้าของกลุ่มอุตสาหกรรมเซรามิก
ในช่วงปี ค.ศ. 2001-2005 (ปี พ.ศ. 2544-2548)

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์ (2549)

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของอุตสาหกรรมเซรามิกไทยในภาพที่ 1.1 และ 1.2 นั้น ภาพรวมของการส่งออกและนำเข้าอุตสาหกรรมเซรามิกมีแนวโน้มของการเติบโต แสดงถึงความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเซรามิกที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และก่อให้เกิดรายได้แก่ประเทศ

อุตสาหกรรมเซรามิกของไทย เดิมเป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า ต่อมาเมื่อมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้ดีขึ้นจนสามารถส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศและเข้าสู่ตลาดโลกได้ ดังแสดงในตารางที่ 1.2 ที่ผลิตภัณฑ์เซรามิกไทยมีส่วนแบ่งการตลาดอยู่ในกลุ่มประเทศ สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น นับได้ว่าอุตสาหกรรมเซรามิกไทยมีทิศทางการพัฒนาโดยผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการทั้งภายในและต่างประเทศ ซึ่งเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจนเกิดการเติบโตอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาทรัพยากรการผลิตซึ่งมีอยู่ 4 ชนิด ให้มีคุณภาพด้วยเช่นกัน ได้แก่ แรงงาน บัณฑิต วุฒิตบ และผู้ประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยแรงงานหรือกำลังแรงงาน (manpower) นับเป็นทรัพยากรแรงงานหรือทรัพยากรมนุษย์ (human resources) ที่มีความสำคัญส่งผลต่อการสร้างผลิตผลที่มีคุณภาพและการพัฒนาการผลิต เพราะสามารถเรียนรู้และปรับตัวเข้ากับสถานการณ์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ องค์ประกอบของการพัฒนาอุตสาหกรรมจึงประกอบไปด้วย ประชาชน (people) เทคโนโลยี (technology) และการบริหารจัดการ (management) ซึ่งเกิดจากความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ และในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดประสิทธิภาพสูง (high productivity) เพื่อตอบสนองต่ออุตสาหกรรมนั้น มีหลายแนวทางขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาที่ก่อให้เกิดการพัฒนา ได้แก่ การฝึกอบรม (training) การส่งเสริมในสาขาอาชีพ (promotion) และการศึกษา (education) เป็นต้น

การศึกษานับว่ามีความสำคัญ ต่อการผลิตกำลังคนหรือกำลังแรงงานในโลกของความเปลี่ยนแปลง โดยมีเป้าหมายเชิงคุณภาพที่สอดคล้องกับความต้องการแรงงานของตลาดแรงงาน แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานมักผันแปรไปตามการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคม ขณะที่อุตสาหกรรมต่างๆ มีการเติบโต การเตรียมกำลังแรงงานเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมดังกล่าวจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยแนวโน้มของตลาดแรงงานในอนาคต มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเกี่ยวกับการใช้ปัจจัยแรงงาน จากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ การผลิตจะเน้นการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ ระบบการบริหารงาน และการทดแทนแรงงานระดับบัณฑิตสาขาต่างๆ ใน

ตลาดแรงงานจะมีบทบาทเพิ่มสูงขึ้น จากความต้องการจ้างแรงงานระดับบัณฑิต ซึ่งในตลาดแรงงานนั้นมีอยู่จำกัด และเป็นความต้องการที่อาจไม่สอดคล้องกับทักษะของบัณฑิตที่มีอยู่ (จิระ หงส์ดารมภ์ 2542: 158-159) นอกจากนี้ปัญหาอุปทานแรงงานระดับบัณฑิตมีมากเกินไป ความต้องการของตลาดแรงงาน ส่งผลให้บัณฑิตที่เข้าสู่ตลาดแรงงานมีการแข่งขันกันเอง ในขณะที่อุตสาหกรรมการเขรามิกนั้นยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะทาง (สมชัย ว่องอรุณวารสารเขรามิกส์ ปีที่ 5 ฉบับ 13: 2544)

ในอุตสาหกรรมการเขรามิกของไทย อุปทานแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเขรามิกนับเป็นแรงงานวิชาชีพเฉพาะด้านที่มีคุณภาพต่ออุตสาหกรรมการเขรามิก รวมถึงอุตสาหกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง ปัจจุบันหน่วยผลิตแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเขรามิก ได้แก่ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีเป้าหมายหลักของการผลิตเพื่อป้อนสู่ตลาดแรงงานเน้นตลาดอุตสาหกรรมการเขรามิกเป็นสำคัญ เมื่ออุตสาหกรรมการเขรามิกมีการเติบโต ความต้องการด้านแรงงานเขรามิกก็มีแนวโน้มเติบโตขึ้นเช่นเดียวกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาความต้องการแรงงานระดับบัณฑิต ปัญหาและประเด็นสำคัญด้านคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิต จากความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตในอุตสาหกรรมการเขรามิก เพื่อให้ทราบถึงคุณภาพด้านความรู้ความสามารถ และด้านคุณลักษณะบุคลิกภาพของบัณฑิต ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อแนวทางการผลิตบัณฑิตสาขาเขรามิกที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในอุตสาหกรรมการเขรามิกต่อไป

2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ใช้บัณฑิต และสถานภาพของหน่วยผลิตเขรามิก ในอุตสาหกรรมการเขรามิกไทย

2.2 เพื่อวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจด้านคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเขรามิก ในอุตสาหกรรมการเขรามิกไทย

2.3 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตกับคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเขรามิก ในอุตสาหกรรมการเขรามิกไทย

2.4 เพื่อหาข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเขรามิก ในอุตสาหกรรมการเขรามิกไทย

3.สมมติฐานการวิจัย

- สมมติฐานการวิจัยที่ 1 เพศของผู้ใช้บัณฑิต ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิก
- สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ช่วงอายุของผู้ใช้บัณฑิต ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิก
- สมมติฐานการวิจัยที่ 3 วุฒิการศึกษาของผู้ใช้บัณฑิต ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิก
- สมมติฐานการวิจัยที่ 4 ช่วงประสบการณ์ด้านอุตสาหกรรมเซรามิกของผู้ใช้บัณฑิต ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิก
- สมมติฐานการวิจัยที่ 5 ขนาดของหน่วยผลิตของผู้ใช้บัณฑิต ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิก
- สมมติฐานการวิจัยที่ 6 ระดับหรือตำแหน่งของผู้ใช้บัณฑิต ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิก
- สมมติฐานการวิจัยที่ 7 แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของผู้ใช้บัณฑิต ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิก
- สมมติฐานการวิจัยที่ 8 ประเภทของผลิตภัณฑ์เซรามิกของผู้ใช้บัณฑิต ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิก

4.ขอบเขตในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ความพึงพอใจด้านคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิกของหน่วยผลิตในอุตสาหกรรมเซรามิกไทย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยเพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ ดังนี้

4.1 การศึกษาความพึงพอใจด้านคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิก ในอุตสาหกรรมเซรามิกไทย ศึกษาจากหน่วยผลิตเซรามิก ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ และจดทะเบียนไว้ในทำเนียบอุตสาหกรรมเซรามิกไทย (ข้อมูลผู้ประกอบการ ณ 27 มกราคม 2548) จำนวน 623 หน่วยผลิต

4.2 หน่วยผลิตเซรามิก ในอุตสาหกรรมเซรามิกไทย ประกอบไปด้วย

4.2.1 ผู้ใช้บัณฑิตในหน่วยผลิต มี 3 ระดับ คือ หัวหน้าหน่วยงาน ผู้จัดการ และผู้ประกอบการหรือผู้บริหาร

4.2.2 สถานภาพของหน่วยผลิต ได้แก่ แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์เซรามิก และประเภทของผลิตภัณฑ์เซรามิก

5. ข้อตกลงเบื้องต้น

5.1 ทำเนียบอุตสาหกรรมเซรามิกไทย (ข้อมูลผู้ประกอบการ ณ 27 มกราคม 2548) เป็นแหล่งข้อมูลของหน่วยผลิตในอุตสาหกรรมเซรามิกไทย ที่ได้รับการจดทะเบียนและได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ในจำนวน 623 หน่วยผลิต

5.2 หน่วยผลิตเซรามิกอื่นๆ ในอุตสาหกรรมเซรามิก ซึ่งไม่ได้เข้าร่วมในทำเนียบอุตสาหกรรมเซรามิกไทย ผู้วิจัยจึงไม่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

6. นิยามศัพท์

6.1 ศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อสร้างความเข้าใจแก่นเนื้อหาของ การวิจัยได้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดศัพท์เฉพาะ มีดังนี้

6.1.1 **ผู้ใช้บัณฑิต** หมายถึง นายจ้าง หรือ ผู้ที่มีความต้องการใช้หรือจ้างแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิกเพื่อปฏิบัติงานในหน่วยผลิตเซรามิกของตน ซึ่งหน่วยผลิตดังกล่าวจัดอยู่ในทำเนียบอุตสาหกรรมเซรามิกไทย โดยผู้ใช้บัณฑิตจำแนกเป็น 3 ระดับ คือ

- 1) หัวหน้าหน่วยงาน หมายถึง ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องในระดับสายงานบังคับบัญชาขั้นต้นของบัณฑิต
- 2) ผู้จัดการ หมายถึง ผู้จัดการฝ่ายบุคคล หรือฝ่ายผลิต รวมถึงฝ่ายที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องในแรงงานระดับบัณฑิต
- 3) ผู้ประกอบการหรือผู้บริหาร หมายถึง ผู้ประกอบการเซรามิก หรือผู้บริหารระดับสูงในหน่วยผลิตเซรามิก

โดยหน่วยผลิตในอุตสาหกรรมเซรามิกบางแห่ง ผู้ประกอบการหรือผู้บริหาร อาจเป็นบุคคลเดียวกับผู้จัดการก็ได้

6.1.2 ขนาดของหน่วยผลิต หมายถึง ขนาดของหน่วยผลิตเซรามิก ในอุตสาหกรรมเซรามิก จำแนกเป็น 3 ขนาด ดังนี้

- 1) ขนาดเล็ก เป็นหน่วยผลิตเซรามิกในอุตสาหกรรมเซรามิกที่มีจำนวนคนงานไม่เกิน 50 คน หรือ มีมูลค่าสินทรัพย์ไม่เกิน 50 ล้านบาท
- 2) ขนาดกลาง เป็นหน่วยผลิตเซรามิกในอุตสาหกรรมเซรามิกที่มีจำนวนคนงานไม่เกิน 51-200 คน หรือ มีมูลค่าสินทรัพย์ไม่เกิน 51-200 ล้านบาท
- 3) ขนาดใหญ่ เป็นหน่วยผลิตเซรามิกในอุตสาหกรรมเซรามิกที่มีจำนวนคนงานเกิน 200 คน หรือ มีมูลค่าสินทรัพย์เกิน 200 ล้านบาท

6.1.3 สถานภาพของหน่วยผลิต จำแนกเป็น 2 สถานภาพ คือ

- 1) แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์เซรามิก หมายถึง แหล่งช่องทางการกระจายหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์เซรามิกจากหน่วยผลิตไปยังผู้บริโภค จำแนกออกเป็น 3 แหล่ง ได้แก่ แหล่งจำหน่ายภายในประเทศ แหล่งจำหน่ายต่างประเทศ และแหล่งจำหน่ายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
- 2) ประเภทของผลิตภัณฑ์เซรามิก หมายถึง ผลิตภัณฑ์เซรามิกที่ผลิตโดยหน่วยผลิตเพื่อการจำหน่าย จำแนกออกเป็น 5 ประเภทใหญ่ๆ ตามลักษณะการนำไปใช้ประโยชน์ ได้แก่ ประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร ประเภทเครื่องสุขภัณฑ์ ประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับ ประเภทกระเบื้องเซรามิก และประเภทลูกถ้วยไฟฟ้า/ วัสดุทนไฟ

6.2 ศัพท์ทั่วไป

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาของการวิจัยได้มากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดศัพท์ทั่วไป ดังนี้

6.2.1 ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจด้านคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิก ที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจ้างงานเพื่อทำงานหรือปฏิบัติงานในหน่วยผลิตเซรามิกของผู้ใช้บัณฑิต ในอุตสาหกรรมเซรามิกไทย

6.2.2 คุณภาพของบัณฑิต หมายถึง คุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิก ที่ผู้ใช้บัณฑิต ในอุตสาหกรรมเซรามิกไทย มีความพึงพอใจ ซึ่งคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิต จำแนกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1) ด้านความรู้ความสามารถ หมายถึง ความรู้ความสามารถของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิก จำแนกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความสามารถเฉพาะสาขาวิชาเซรามิก ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานและพัฒนาวิชาชีพ และความรู้ความสามารถพิเศษ

2) ด้านคุณลักษณะบุคลิกภาพ หมายถึง คุณลักษณะบุคลิกภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิก จำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ คุณลักษณะบุคลิกภาพในการปฏิบัติงาน คุณลักษณะบุคลิกภาพด้านสังคม คุณลักษณะบุคลิกภาพด้านอารมณ์ และคุณลักษณะบุคลิกภาพด้านสุขภาพร่างกาย

6.2.3 แรงงานระดับบัณฑิต หมายถึง ลูกจ้าง หรือ แรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิกระดับปริญญาตรี จากสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน

6.2.4 หน่วยผลิต หมายถึง หน่วยผลิตเซรามิก หรือ สถานประกอบการ/โรงงานที่มีความเกี่ยวข้องกับการผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกประเภทต่างๆ เพื่อการจำหน่ายยังแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์เซรามิก ซึ่งเป็นหน่วยผลิต ในอุตสาหกรรมเซรามิกไทย

6.2.5 ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจด้านคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิกของผู้ใช้บัณฑิต กับข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของหน่วยผลิตของผู้ใช้บัณฑิต

7.ประโยชน์ที่ได้รับ

7.1 ทำให้ทราบข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ใช้บัณฑิต และสถานภาพของหน่วยผลิตเซรามิก ในอุตสาหกรรมเซรามิกไทย

7.2 ทำให้ทราบระดับความพึงพอใจด้านคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิก ในอุตสาหกรรมเซรามิกไทย

7.3 ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตกับคุณภาพของแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิก ในอุตสาหกรรมเซรามิกไทย

7.4 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะในการพัฒนาแรงงานระดับบัณฑิตสาขาเซรามิก ในอุตสาหกรรมเซรามิกไทย